

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Må jeg først, jeg var næsten ved at sige som sædvanlig, sige tak for, at man har tilkendegivet positivt, at vi kan komme igennem med det her lovforslag. Jeg ved da udmærket godt, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at der er ting, som man gerne vil have anderledes. Det er der jo altid.

Men nu vil jeg gerne lige sige, at det er jo ikke rigtigt, at det almennyttige og andelsboligerne ikke er med, for det står jo klart i lovforslaget, at efterhånden som vi ser, hvad der bliver mulighed for, kommer de ind igen. Det er en standby-model.

Jeg skal slet ikke anfægte, at vi gør det af hensyn til beskæftigelsessituationen. Rigtigt. Men det er jo ikke sådan, at vi skal igennem ny lovgivning for at få det almennyttige og andelsboligerne med, for det kan vi gøre over de finanslovsaftaler, der bliver fremover – også af hensyn til beskæftigelsen. Jeg synes lige, man skulle tage det med.

Jeg forstår da godt henvendelsen fra Boligselskabernes Landsforening, og jeg skal ikke harelcelere over det, men kun glæde mig over de mange millioner kroner, der nu går til omprioritering og reovering og sociale tiltag. Og jeg skal også kun glæde mig over, at vi har haft held til at komme med et forslag for andelsboligforeningerne, der giver dem mulighed for også at kunne få lån til deres byggeskaderenovering.

Så mon ikke vi skulle sige, at de to sektorer på hver sin måde har fået andel i nogle af de ting, vi gerne vil, og derfor kan vi sige, at når det så udelukkende går på den private udlejning, er det, fordi det er dér, vi først og fremmest har nogle ønsker om at få lavet nogle bedre boliger. Det tror jeg godt man kan være enig i.

Dernæst er det jo så spørgsmålet om beskæftigelsen, og jeg skal ikke gå så meget ind i det, for den diskussion har jo været ført af hr. Keld Albrechtsen og fru Lissa Mathiasen. Men jeg skal dog sige, at hvis man nu forestillede sig, at denne private byfornyelseslov, som var en forsøgslov, fasede ud nu pr. 31. december og ikke var der mere, så var der tilbage den offentlige byfornyelse på 2,8 mia. kr. Det, vi nu gør, er at forøge dem med 500 mio. kr., nemlig de 300, vi tager fra den offentlige, plus de 500, vi tager yderligere, så vi kommer op til byfornyelse alt i alt på 3,3 mia. kr. Så det er, som man regner tallene lidt ud, og dér er økonomerne jo meget omhyggelige med at tage det fra, som ikke bliver gennemført, men jeg vil da gerne se, hvor-

dan vi fik brugt 1,5 mia. kr. inden for en måned. Jeg siger det bare, fordi tallene kan stilles op på forskellig vis.

Dernæst har det været afgørende – og det vil jeg også gerne sige efter de tilkendegivelser, der har været – at der vil altid, og jeg er enig i det, være detaljer, som man gerne vil se på. Det er da korrekt. Jeg har også forstået, at det er der fra Venstres side, men det er da rigtigt, som det også er sagt fra fru Lissa Mathiasens side, at den private byfornyelse ikke oprindeligt blev plantet i den socialdemokratiske gruppes værelse, det er helt sikkert.

Men der sker jo det forunderlige en gang imellem, at når sådan en bette usling af en mistrivsel kommer under kærlige hænder, så kan det jo blive til en smuk blomst, og det er det, vi prøver på at gøre med det forslag, der ligger her.

Jeg skal ikke gå ind på hverken beboerrepræsentation eller det grønne, for det er markeret. Men jeg vil gerne sige om det grønne for at diskutere den ting, som hr. John Vinther var inde på: Det er da klart, at der kommer en positivliste. Og hvis jeg nu sådan skulle se lidt længere frem, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, så vil den grønne positivliste, hvis eller når vi får det almennyttige og andelsboligerne med igen, så kan de vælge fra den og kun fra den. Det er for lige at markere, at der er ting, som de også skal klare over deres vedligeholdelse.

Og punkt 2 kunne jeg forestille mig sådan en grøn vedligeholdelsesliste, dér har vi den ene positivliste, og så har vi den grønne, og dér kan man så sige til de private: Ja, I har den dér, den vil I jo gerne have, men I skal også tage én fra den her – således at vi hele tiden prøver på ikke alene at bruge gulerod, men også lidt pres.

Og hvad skulle det så indeholde? Jamen det kan jo ikke nytte noget, at vi her i Danmark kommer og er glade for, at vi har lavet en indeklimamærkningsordning, hvis vi ikke bruger den. Når vi har en indeklimamærkning, så skal den da også bruges på en sådan måde, at man bruger de sunde materialer, når man skal renovere.

Det kan godt være – og det vil jeg gerne give hr. Villy Søvnald ret i – at det så bliver dyrere, men som hr. Villy Søvnald sagde, bliver meget af det billigere i driften, og man kan jo ikke både få, fordi det er dyrere i investering, og så også skulle have en gevinst hjem på driften. Man må ligesom argumentere for de her ting. Det er jo ikke ganske usandsynligt, at folk godt ved, at